Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

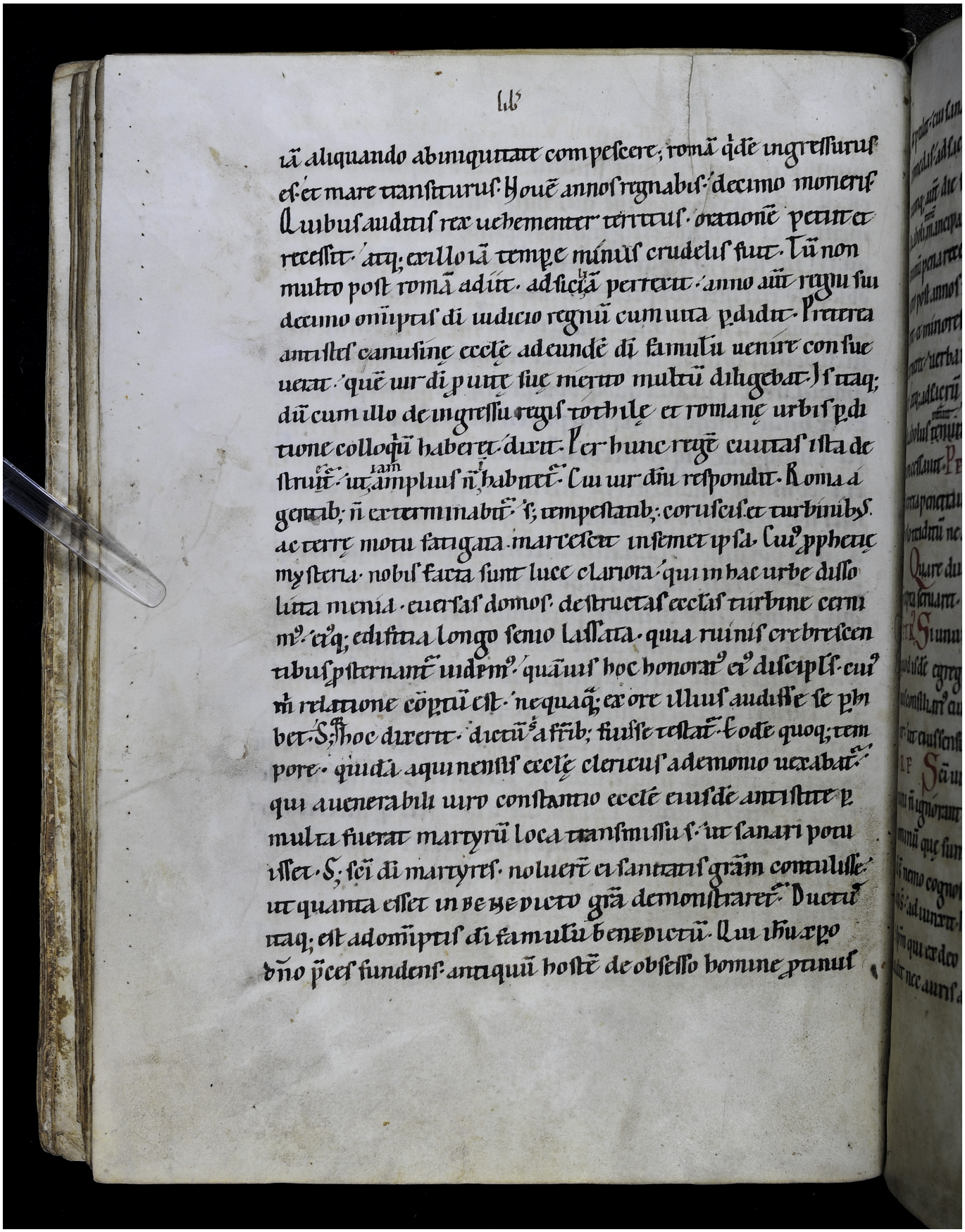

lub

ia aliquando abiniquitate compescere; romā qdē ingressurus
es. et mare transiturus. Houe annos regnabis. decimo moneris
Quibus auditis rex uehementer territus. oratione petita
recessit. atq; ex illo ia tempe minus crudelis fuit. Tū non
multo post romā adiit. ad sicia perrexit. anno aūt regni sui
decimo omnipotis di iudicio regnū cum uita pdidit. Preterea
antistes canusine ecclie adeundē di famulū uenire consue
uerat. quē uir di pauit suie merito multū diligebat. Is itaq;
dū cum illo de ingressu regis terribile et romane urbis pdi
tione colloqū haberet. dixit. Per hunc regē ciuitas ista de
struē. iam amplius ñ habitē. Cui uir dei respondit. Roma a
gentib; ñ exterminabitur. sed tempestatib; coruscis et turbinibus
ac terre motu fatigata marcescet insemet ipsa. Cui pphetie
mysteria nobis facta sunt luce clariora. qui in hac urbe disso
luta menia. euersas domos. destructas ecclias turbine cerni
mus. eaq; edificia longo senio lassata. quia ruinis crebrescen
tibus pternant uidemus. quāuis hoc honorat eius discipls. cui
m relatione cōptū est. nequaq; ex ore illius audisse se pbi
bet. Sed hoc dixerit. dictū a frib; fuisse testat. Eode quoq; tem
pore. quidā aquinensis ecclie clericus a demonio uexabat.
qui a uenerabili uiro constantio eclē eius de antistite p
multa fuerat martyrū loca transmissus. ut sanari potu
isset. Sed sci di martyres. noluerē ei sanitatis grām conferre.
ut quanta esset in Benedicto grā demonstrarē. Ductū
itaq; est ad omnipotis di famulū Benedictū. Qui ihu xpo
dño pces fundens. antiquū hostē de obsesso homine pnuit